

Na podlagi prvega in četrtega odstavka 49. člena v zvezi drugim odstavkom 163. člena in drugim odstavkom 166. člena zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 56/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO **o krajinskem parku Sečoveljske soline**

I. NAMEN VARSTVA

1. člen

- (1) Z namenom, da se zavaruje območje naravne vrednote Sečoveljskih solin in ohrani biotska raznovrstnost, se to območje določi za Krajinski park Sečoveljske soline.
- (2) Krajinski park Sečoveljskih solin (v nadaljnjem besedilu: park) je območje habitatov redkih, ogroženih in značilnih rastlinskih in živalskih vrst, kjer je zaradi dolgotrajnega delovanja človeka nastal tipičen solinski ekosistem.
- (3) Namen zavarovanja in ohranitve iz prvega odstavka tega člena se zagotavlja z izvajanjem varstvenih režimov in pravil ravnanja v parku.

II. OBMOČJE PARKA

2. člen

- (1) Zunanje meje parka se označijo na temeljnem topografskem načrtu, ki se hrani kot izvornik pri ministrstvu, pristojnem za varstvo narave (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). Podatki o zunanjih mejah parka se vodijo v registru naravnih vrednot v skladu z 39. členom zakona o ohranjanju narave.
- (2) Park je razdeljen na tri varstvena območja (v nadaljnjem besedilu: prvo, drugo in tretje območje), katerih meje se označijo na načrtu iz prejšnjega odstavka v merilu 1:5000, in sicer Koper (list št. 42) in Buje (listi št. 1, 2, 3, 12 in 13).
- (3) Ministrstvo, pristojno za geodetske zadeve, na podlagi podatkov iz registra naravnih vrednot evidentira območje parka v bazi zemljiškega katastra.
- (4) Zemljiško – katastrski podatki v povezavi s podatki iz registra naravnih vrednot so podlaga za izdajo ugotovitvenih odločb o statusu nepremičnin v parku, ki jih njihovim lastnikom izda pristojna upravna enota skladno z zakonom, ki ureja ohranjanje narave.
- (5) Območje parka in meje varstvenih območij v parku se prikažejo na publikacijski karti v merilu 1:20000, ki je sestavni del te uredbe.

III. VARSTVENI REŽIMI IN PRAVILA RAVNANJA

Varstveni režimi

3. člen

V parku je prepovedano izvajati posege, opravljati dejavnosti ali ravnati na način, ki bi lahko škodljivo vplival na naravne vrednote in biotsko raznovrstnost v parku in spreminjal ali ogrožal njegovo ekološko, biotsko ali krajinsko vrednost, zlasti pa:

1. spreminjati vodni režim, razen zaradi varstva naravnih vrednot in ohranjanja biotske raznovrstnosti, ekoloških ali drugih opravičljivih razlogov iz 8. in 9. člena te uredbe;
2. poslabševati kakovost vode in tal;

3. izpuščati ali odvajati tehnološke ali komunalne odpadne vode, tekoče odpadke ali druge škodljive tekoče snovi;
4. odlagati ali odmetavati odpadke;
5. vznemirjati, ubijati ali odvzemati živali prosto živečih vrst in njihovih razvojnih oblik iz narave, razen zaradi varstva naravnih vrednot in ohranjanja biotske raznovrstnosti, ekoloških ali drugih opravičljivih razlogov;
6. uničevati ali poškodovati gnezdišča ali habitate, kjer se živali prosto živečih vrst zadržujejo, hranijo ali razmnožujejo;
7. spreminjati naravno vegetacijo;
8. lov in športni ribolov;
9. vnašati rastline ali živali tujerodnih vrst;
10. odkopavati ali zasipavati zemljišča, razen zaradi varstva naravnih vrednot in ohranjanja biotske raznovrstnosti, ekoloških ali drugih opravičljivih razlogov iz 8. in 9. člena te uredbe;
11. postavljati obore ali druge objekte za gojitev kopenskih živali;
12. prirejati športne, kulturne in druge javne prireditve;
13. šotoriti ali kuriti;
14. snemati avdio – video posnetke, razen v soglasju z upravljavcem parka;
15. uporabljati agrokemična sredstva za gojenje in varstvo rastlin;
16. izvajati vojaške aktivnosti.

4. člen

(1) V prvem območju parka je poleg prepovedi iz prejšnjega člena prepovedano tudi:

1. posegati v obrežno vegetacijo;
2. nabirati, izkopavati, požigati, poškodovati ali lomiti prosto rastoče rastline ali uničevati vegetacijske formacije;
3. umetno osvetljevati živali, njihova gnezdišča, bivališča in zavetišča;
4. raziskovati in odnašati raziskovalni material iz narave, razen zaradi varstva naravnih vrednot in ohranjanja biotske raznovrstnosti, ekoloških ali drugih opravičljivih razlogov iz 8. in 9. člena te uredbe;
5. povzročati hrup, eksplozije ali vibracije;
6. spreminjati oblikovitost ali sestavo površja;
7. odvzemati naplavine;
8. opravljati gospodarsko rabo naravnih virov, razen solinarstva, ki se izvaja na tradicionalni način (v nadaljnjem besedilu: tradicionalno solinarstvo);
9. izvajati ribolov in ribogojne ukrepe ter gojiti morske živali (marikultura);
10. graditi nove objekte;
11. obnavljati objekte, namenjene prebivanju, lovu, ribolovu, turizmu, rekreaciji ali športu;
12. leteti z zrakoplovi pod 300 m, razen pri vzletanju in pristajanju;
13. uporabljati in ustavljati oziroma sidrati kakršnokoli vozilo ali plovilo;
14. zadrževati se v nasprotju s predpisanimi pogoji obiskovanja in zadrževanja;
15. izvajati vodne in druge športe in športno rekreativne dejavnosti.

(2) V času gnezdenja so na območju izven parka, ki neposredno meji na prvo območje parka, prepovedani vsi posegi in ravnanja, ki bi lahko negativno vplivali na vzrejo mladičev, kot so letalski mitingi, motorne dirke ali druge podobne prireditve.

5. člen

(1) V drugem območju parka je poleg prepovedi iz 3. člena prepovedano še:

1. uničevati, poškodovati ali odnašati mikrobn oodejo, ki prekriva dno solinarskih bazenov in objekte in naprave, namenjene izvajanju tradicionalnega solinarstva (v nadaljnjem besedilu: solinarska infrastruktura);
2. povzročati eksplozije in vibracije, razen zaradi obnove in vzdrževanja infrastrukturnih in drugih objektov, namenjenih izvajanju tradicionalnega solinarstva ali namenjenih varovanju naravnih vrednot;
3. uporabljati motorna plovila v Jernejskem potoku gorvodno od parcele št. 7680, k.o. Portorož, in v Drnici gorvodno od parcele št. 3453/1 (vrtljivi most), k.o. Sečovlje, razen v primerih, določenimi s predpisom iz 16. člena te uredbe;
4. izvajati množične turistične, rekreativne in športne dejavnosti.

(2) V drugem območju parka je dovoljeno uporabljati vozila in plovila v skladu s pogoji, določenimi z načrtom upravljanja parka.

6. člen

V tretjem območju parka je poleg prepovedi iz 3. člena te uredbe prepovedano:

1. izvajati dejavnosti in posege, ki bi lahko poslabšali hidrološke in ekološke razmere v prvem in drugem območju parka;
2. izvajati v času gnezdenja vse posege in dejavnosti;
3. graditi nove objekte.

7. člen

(1) Ne glede na prepovedi iz 3. do 6. člena te uredbe lahko upravljavec parka, razen na območju gnezdišč v času gnezdenja:

1. uporablja naprave, vozila in plovila, potrebna za upravljanje, nadzor in spremljanje stanja v parku;
2. gradi, obnavlja ali vzdržuje objekte in naprave, namenjene varovanju in predstavitvi naravnih vrednot, ohranjanju biotske raznovrstnosti in obisku parka (v nadaljnjem besedilu: infrastruktura v parku).

(2) Ne glede na prepovedi iz 3. do 6. člena te uredbe se v parku lahko izvajajo dela za izvedbo posameznih naravovarstvenih nalog v skladu s terminskim planom iz letnega načrta upravljanja parka.

8. člen

(1) Ne glede na prepovedi iz 3. do 6. člena te uredbe se lahko v parku opravljajo dejavnosti obvezne republiške gospodarske javne službe na področju vodnega gospodarstva, ki se nanašajo na vzdrževanje naravnih vodotokov in drugih naravnih zbiralnikov vode ter vodnogospodarskih objektov in naprav v splošni rabi, skladno s predpisom, ki ureja način opravljanja te javne službe. Za vodnogospodarske objekte in naprave v splošni rabi se štejejo tisti objekti in naprave, ki so kot taki opredeljeni v katastru voda skladno z zakonom.

(2) Naloge gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka se opredelijo v programu za njihovo izvedbo, ki je sestavni del načrta upravljanja parka, in se izvajajo v skladu s 14. členom te uredbe in terminskim planom iz letnega načrta upravljanja parka.

9. člen

(1) Ne glede na prepovedi iz 3. in 4. člena te uredbe, vendar tako, da ne ogrozijo naravnih vrednot in biotske raznovrstnosti v parku, se lahko na območju Muzeja solinarstva opravljajo dela za izvajanje dejavnosti javne službe s področja varstva premične kulturne dediščine, ki se nanašajo na:

- ureditev, vzdrževanje in obnovo objektov in solnih polj, namenjenih tej dejavnosti,
- obnovo vodnega sistema za delovanje solnih polj iz prejšnje alinee in
- predstavitev izvajanja načinov solinarstva po srednjeveških postopkih.

(2) Naloge javne službe iz prejšnjega odstavka se opredelijo v programu za njihovo izvedbo, ki je sestavni del načrta upravljanja parka, in se izvajajo v skladu s 14. členom te uredbe in terminskim planom iz letnega načrta upravljanja parka.

(3) Območje Muzeja solinarstva iz prvega odstavka tega člena je določeno z aktom o razglasitvi Muzeja solinarstva za kulturni spomenik državnega pomena.

Pravila ravnanja

10. člen

Zaradi varstva naravnih vrednot in ohranjanja biotske raznovrstnosti v parku se izvajajo te naravovarstvene naloge:

- vzdrževanje vodnega režima, s katerim se ohranja raznolikost habitatov rastlinskih in živalskih vrst, značilnih za slana, brakična ali sladka obalna mokrišča, ki se ne izvaja v skladu z 8. in 9. členom te uredbe,
- zagotavljanje take rabe zemljišč in opravljanja dejavnosti v parku, ki ohranja naravne vrednote in biotsko raznovrstnost iz prejšnje alinee,
- obnova in vzdrževanje infrastrukture v parku na način, ki varuje naravne vrednote in ohranja biotsko raznovrstnost iz prve alinee tega člena in
- druge naloge, ki varujejo naravne vrednote in ohranjajo biotsko raznovrstnost iz prve alinee tega člena in so v skladu z načrtom upravljanja.

11. člen

(1) V parku se glede na posamezno varstveno območje lahko opravljajo naslednje dejavnosti oziroma izvajajo tako rabo:

1. prvo območje je območje s primarno varstveno namembnostjo, kjer ni dovoljeno opravljati gospodarskih dejavnosti;
2. drugo območje je območje, kjer je zaradi varstva naravnih vrednot obvezno izvajanje solinarstva na tradicionalen način, druge dejavnosti pa se opravljajo le, če ne ovirajo varstva naravnih vrednot v parku oziroma dejavnosti tradicionalnega solinarstva;
3. tretje območje je območje, kjer se poleg varstva naravnih vrednot štejejo za prednostne tudi tradicionalni načini rabe in opravljanja dejavnosti, če se opravljajo v obsegu in na način, ki ne ogroža naravnega ravnovesja v parku.

(2) V parku je prepovedano spreminjati namembnosti zemljišč v stavbna, razen zaradi ureditve obiska parka.

12. člen

(1) Vsi posegi v prostor ali v naravo na območju izven parka, kjer se pričakujejo vplivi na park in se stalno spremlja stanje narave in naravnih pojavov, in ki lahko spreminjajo vodni režim ali kakovost voda, ki se izlivajo v park, morajo biti izvedeni tako, da se ne poslabša obstoječa kakovost voda v parku.

(2) Kadar je za posege iz prejšnjega odstavka predpisana presoja vplivov na okolje, se upoštevajo podatki in izsledki spremljanja stanja ohranjenosti narave v parku in na zunanjih mejah parka, v območju, kjer se pričakujejo vplivi na park, pa se upoštevajo podatki monitoringa stanja okolja skladno s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

13. člen

(1) Izvajalec solinarstva, ki se izvaja na tradicionalen način, mora za to dejavnost pridobiti koncesijo za rabo naravne vrednote skladno z zakonom, ki ureja ohranjanje narave.

(2) Koncesijo iz prejšnjega odstavka podeli Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

14. člen

(1) Vsak poseg, dejavnost ali ravnanje v parku je treba izvajati v obsegu in na način, ki najmanj ogroža naravno ravnovesje in stanje naravnih vrednot v parku.

(2) Vsak poseg v parku je treba predhodno prijaviti upravljavcu parka.

(3) Pri pripravi programov za izvedbo in pri izvedbi dejavnosti iz 8. in 9. člena te uredbe je treba upoštevati izvajanje naravovarstvenih nalog, določenih z zakonom in to uredbo in jih uskladiti z ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov v parku ter varstvenimi usmeritvami za trajnostni razvoj dejavnosti kot sestavinami načrta upravljanja parka.

15. člen

(1) Varstveni režimi in pravila ravnanja po tej uredbi se upoštevajo v postopku izdaje dovoljenja za poseg v prostor kot usmeritve, izhodišča in pogoji za ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstvo naravnih vrednot v parku in se določijo v skladu z načrtom upravljanja parka v naravovarstvenih smernicah za park.

(2) Posegi v prostor v parku se štejejo za take posege, ki ogrožajo biotsko raznovrstnost, naravno vrednoto ali zavarovano območje, in je zanje treba pridobiti naravovarstveno soglasje.

16. člen

Minister predpiše podrobnejše pogoje obiskovanja in zadrževanja v parku.

IV. UPRAVLJANJE

17. člen

(1) Upravljanje parka se izvaja na podlagi koncesije za upravljanje parka.

(2) Koncesijo iz prejšnjega odstavka podeli vlada pravni ali fizični osebi, ki izpolnjuje pogoje za upravljanje parka, določene z zakonom, to uredbo in koncesijskim aktom.

(3) Pravna ali fizična oseba mora za upravljanje parka izpolnjevati po tej uredbi naslednje pogoje:

1. da je ustanovljena po pravilih pravnega reda Republike Slovenije oziroma je državljan Republike Slovenije in
2. druge pogoje, določene s koncesijskim aktom.

18. člen

(1) Vlada mora pred podelitvijo koncesije iz prejšnjega člena predložiti lokalni skupnosti, ki je na območju parka, v mnenje predlog akta o izboru koncesionarja za upravljanje parka.

(2) Lokalna skupnost iz prejšnjega odstavka sodeluje pri upravljanju parka skladno z zakonom, ki ureja ohranjanje narave.

19. člen

(1) Koncesionar za upravljanje parka (v nadaljnjem besedilu: upravljavec parka) upravlja park na podlagi načrta upravljanja parka in letnega načrta upravljanja parka.

(2) Vlada sprejme načrt upravljanja parka kot programski akt na predlog upravljavca parka. V postopku sprejemanja načrta upravljanja parka mora vlada poslati osnutek načrta upravljanja parka v mnenje lokalni skupnosti iz prejšnjega člena.

(3) Upravljavec parka mora vsakih pet let poročati vladi o izvajanju načrta upravljanja parka.

(4) Upravljavec parka lahko na podlagi podatkov iz poročila o izvajanju načrta upravljanja parka predlaga vladi njegove spremembe ali dopolnitve.

(5) Upravljavec parka seznaniti lokalno skupnost iz 18. člena te uredbe s poročilom iz tretjega odstavka tega člena in z njegovimi spremembami ali dopolnitvami.

20. člen

V načrtu upravljanja parka se podrobneje določi:

- program opravljanja dejavnosti in izvajanja rabe, ki so v skladu z 11. členom te uredbe;
- program obnove in vzdrževanja infrastrukturnih objektov v parku glede na njihovo namembnost;
- uskladitev programov gospodarjenja in upravljanja v varstvenih območjih;
- operativne kratkoročne in srednjeročne cilje upravljanja parka;
- območje, kjer se pričakujejo vplivi na park in se stalno spremlja stanje narave in naravnih pojavov;
- raziskovalni program in program monitoringa;
- pogoje za uporabo vozil in plovil v drugem območju parka;
- prostorska umestitev varstvenih in razvojnih vsebin v kartografski obliki;
- oblika poročila o izvajanju načrta upravljanja parka iz prejšnjega člena;
- program izvajanja neposrednega nadzora.

21. člen

(1) Upravljavec parka na podlagi načrta upravljanja parka sprejme letni načrt upravljanja parka, ki ga potrdi ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za finance. Letni načrt upravljanja parka se določi za posamezno koledarsko leto.

(2) Z letnim načrtom upravljanja parka se podrobneje določi terminski plan izvedbe del in nalog iz načrta upravljanja parka tako, da se za posamezno vrsto teh del in nalog upošteva najugodnejše obdobje glede na pričakovano stanje v parku ter finančne vire za izvedbo del in nalog v parku.

(3) Strokovno pomoč pri pripravi letnega načrta upravljanja parka zagotavlja zavod za ohranjanje narave (v nadaljnjem besedilu: zavod).

(4) Upravljavec parka mora vsako leto poročati ministrstvu in ministrstvu, pristojnem za finance, o izvajanju letnega načrta upravljanja parka.

22. člen

(1) Upravljavec opravlja kot javno službo naloge, ki se nanašajo na upravljanje z zemljišči v lasti države, razen zemljišč, ki se nahajajo na območju Muzeja solinarstva, kot je določeno z aktom iz tretjega odstavka 9. člena te uredbe.

(2) Podrobnejše naloge glede obsega upravljanja z zemljišči v lasti države se določijo v aktu o podelitvi koncesije za upravljanje parka.

(3) Upravljavci zemljišč, ki so v lasti države na območju parka uredijo dokumentacijo v zvezi s prenosom upravljanja z zemljišči v treh mesecih po podelitvi koncesije.

V. FINANCIRANJE

23. člen

(1) Finančni viri za izvajanje zavarovanja naravnih vrednot v parku in razvoj lokalnega prebivalstva so:

1. državni proračun,
2. prihodki od prodaje blaga in storitev upravljavca parka v tistem delu njegove dejavnosti, ki jo izvaja kot javno službo,
3. vstopnine,
4. donacije in dotacije,
5. drugi viri.

(2) Vstopnine se določijo v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje narave.

24. člen

(1) Z načrtom upravljanja parka se določi merila, kriterije in finančne vire iz prejšnjega člena za ohranjanje parka.

(2) V letnem načrtu upravljanja parka se določijo finančna sredstva, ki so potrebna za ohranjanje parka.

VI. NADZOR

25. člen

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za ohranjanje narave, na območju Muzeja solinarstva, kot je določeno z aktom iz tretjega odstavka 9. člena te uredbe, pa tudi inšpektorji, pristojni za varstvo kulturne dediščine.

26. člen

Neposredni nadzor v parku zagotavlja upravljavec parka na podlagi zakona o ohranjanju narave.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe se preneha uporabljati občinski odlok o razglasitvi krajinskega parka Sečoveljske soline (Uradne objave občin Ilirska Bistrica, Izola, Koper, Piran, Postojna in Sežana, št. 5/90).

28. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Datum: ... 2000

**Predsednik
Vlade Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek, l.r.**